

இந்திய கலாசாரத்தின் பெரும் அம்மையர் கண்ட பெருமை

உலைக்கூடம்

அனனி பெசண்ட் அம்மையர் கண்ட அரசியல்-மத இயக்கங்களில் பெரும்பங்கேற்றதற்கோடு கோரமுற மீண்டுமாய் நிறுவர்களுள் ஒருவராக சர் சி. பி. இராமஸ்வாமி ஐயர் அவர் அனனிபெசண்ட் அம்மையரின் சேவைப்பற்றிச் சென்னையில் பேசியபோது.

“இந்தியப் பழக்கவழக்கங்களிலும் கலாசாரத்திலும் டாக்டர் பெசண்ட் தனி மதிப்பும் பெருமையும் உண்டு சான்ட்ராக் சாவத்தின் பெருமையையும் குணஞ்செய்க்கின்றும் அவர் அன்றே அறிந்திருந்தார்.”

இந்தியக் கலாசாரம் சாணத்தின் குணநிலைகளில் புதுந்து கொண்டிருப்பதை அவர் அறிந்ததைத்தான் கோழி சா சி பி குறிப்பிட வேண்டும்? இந்தியக் கலாசாரத்தின் பெருமைகளை காட்ட வல்லது சாணம் மட்டுமல்லவே, தீண்டாமை என்ன? வாணசீரம் தர்மம் என்ன? மனுஸ்மருதி என்ன? பாரதம் போன்ற இதிகாசங்க ளென்ன! இன்னும் இவை போன்ற எவ்வளவு இயற்கைகள் இவை, இவைகளை வெல்லாமல் அவ்வம்மையர்

போதனை பிறங்கு!

தங்கள் கீதாபாட்டின் சேய்ப்பை மக்களுக்கு அமைதியான வழியில் எடுத்துக் காட்டி அவர்களுடைய மனத்தைத் திருப்புவதில் கம்யூனிஸ்ட்கள் சீர்தழைக்கக் கொள்ளவில்லை. அந்த வழியில் பெரும்பாலான மக்கள் மனம் மாறி அவர்களுடைய திட்டத்தை ஆதரிக்க முற்படுவராயினர். அந்த முடிவுக்கு அனைவரும் பணிந்தே பாக் வண்டிர்”

—ச. பி.

காணவில்லை போ! இவை அவ்வம்மையர் நுகர் பெருமைக்கு இந்தியக் கலாசாரமாகத் தோன்றவில்லை போ! சாணத்தைவிட இவை மிகச் சிறந்தவை அல்லவா?

‘சாரி சாரி’ என்றான் தான், ஆபீஸ் பையன்.

‘வேண்டிரேம இல்லாமை ஏண்டா தொந்தரவு பண்ணிரே’ என்றேன் நான்.

‘வேற ஒண்ணுமில்லை! ராத்திரி ஒரு கணவு கண்ட சாரி! அந்த ஓங்குகிட்ட சொல்லலாப் பண்ணு!.....’

‘எவ்வளவு திமிருடா உனக்கு? பெரிய மனுஷன். கணவு கண்டாடா அந்த சான் கேட்டுக்கிட்டு ஆகணுமா! உடெதக் கழுதெய்! என்று கோபிததுக்கொண்டு முறைத்துப் பார்த்தேன் ஆபீஸ் பையனை. மலர்நிர்ருத முகம் கண்டிவிட்டதைக் கண்டேன். என்று முன் கோபு கபாவத்தை, நானே கடிந்து கொண்டேன். எந்த ஊர் இராஜா ஆகப்போகிறான்-எந்த நாட்டு இளவரசியை மாலைகுடப்போகிறான். கேட்டுத்தான் தெரிந்துகொள்வோமே!’ என்று எனக்கு ஏற்பட்ட சபலம், என அடக்கு முறையை மீறிக் கொண்டு, அவற்றிப்பெற்று வெளிவந்து விட்டது.

‘தால! தால!’
‘ஏஞ்சார்!’
‘என்னடா கணவு கண்டே சொலதுடா!’

முகத்திலே முன்பிருந்த மலர்ச்சி இவ்வீ-வராதகையிலே மகிழ்ச்சி இவ்வீ-விஷயத்தை மட்டுமே தயங்கித் தயங்கிக் கூறினான்.

‘ஒண்ணுமில்லை சாரி! எங்கத தெருவிலே குடி யிருக்கிற ரிகசாகார னுங்க, நேற்று பொழுத்தோட, ரிகசா வண்டிங்களுக்கெல்லாம் தண்ணி ஊத்திக் கழவி, விழுதிப்பட்டை போட்டு, பூசை போட்டா னுங்க! சாரி!’ என்றான்.

‘கணவு கண்டேண்ணு சொல்லிவிட்டு, பார்த்த கதையை பேசறயடா!’

‘கணவிலும் அதானுங்க கண்டேன்!’
‘சாரி சாரி போடா!’

* * *

கொஞ்சநேரம் கழித்து மறுபடியும் ‘சாரி சாரி’ என்ற குரல் ஆபீஸ் பையனிடமிருந்து வந்தது. ஒரு பத்திரிகையி் லிருந்த படத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டே உள்ளே வந்து, அதனைப் பார்த்துமாறு கேட்டுக் கொள்வது போல், அதனை என்னிடம் நீட்டினான். பார்த்தேன்; பிரமித்துப் போனேன்.

‘வறு ஒன்று மில்லை என்னுடைய ஆச்சரியத்துக்குக் காரணம். நான் பார்த்த படத்தில் இயந்திரக் கலைப்பைக்கு முன்னுடம் கொடுத்தித் தேங்காய் உடைத்து வைக்கப் பட்டிருந்தது. அதுவும் ல்லாமல் அகனை, நமது பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லாலும் வேறு சிலரும் கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டு இருப்பதையும் அப்படத்தில் கண்டேன் எனக்குத் திகைப்புப் பெறப்பட்டது. அதுவே, ஆபீஸ் பையனுக்கும் சிரிப்பைக் கொடுத்தது!

‘என் சாரி! ரிக்கா வண்டிக் காரணமாக பூசை போட்ட

துக்கு, ‘முட்டாள தனமுண்ணு’ சொல்லிட்டுங்களை, இதுக்கு என்னுக்க சொல்லப் போறீங்க?’ என்று கேட்பது போல் இருந்தது, ஆபீஸ் பையன், படத்தையும் என முகத்தையும் மாறி மாறிப் பார்த்தது!

* * *

ஒன்றுமே எழுதப் பிடிக்கவில்லை. இந்தப் படத்தில் கண்ட காட்சியிலேயே என்னுடைய கருத்து முழுதும் படிந்து போய்விட்டது! ஏதேதோ, சிந்தனையோக்கத்தில் கண்டு கொண்டு இருந்தேன்.

‘விண்யின் நாதம் கேட்டது. இசை வந்தது திக்கு நோக்கினேன். கல்லமணமும் என நாசியில் நுழைந்தது. மகிழ்ந்தேன். தூயத் தும்பை மலர் நிற ஆடை உடுத்திய, கரங்களில் விணை ஏந்திய, அழகிய மாதா ஒருத்தி, நாதத்தை யும் நறுமணத்தையும் தொடர்ந்து வந்தாள் என்ற அருகில். ஆச்சரியத்தோடு, கண்களைச் சற்றறு அகலமாக ஆக்கிக் கொண்டு, அவளையே இமை கொட்டமல் நாக்கினேன்!

‘எழுததாளி’ என்றான்! நாதம் மின்றுது!

‘உற்று நோக்கினேன்!’

‘நான் மேலே நாட்டுக் கலைமகள்!’ என்றான்!

‘வாரும்—அம்மும்—வந்த வகை கூறும்!’ என்றேன்.

● அவள் கண்களுக்குக் கண்ணீர் கவசம் போடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். நெஞ்சம் தழித்தித்து இருப்பதையும் உணர்ந்தேன், அவள் உரையைக் கேட்டு!

‘என்மமா அழுகிறாய்?’ என்றேன்.

‘என் உடன் பிறந்தாளைக் கண்டிருந்தால், நீர், இந்தக் கிளவியைக் கேட்கத் துணிவு கொள்ள மாட்டீர்!’ என்றான்.

‘ஏன்! எங்கே அவள்! என்ன அவளுக்கு?’ என்றேன்.

‘அவா விலங்கிடப்பட்டு இருக்கிறாள்!’ என்றான்.

‘ஏன் உடைத்தெறியக் கூடாது’ என்று கேட்டேன்.

‘முடியாது! இன்னும் நீண்ட நாள பொறுத்திருக்க வேண்டும்!’ என்றான்.

‘விபரமாகப் பேசுங்கள்! விளக்கமாகக் கூறுங்கள்!’ என்றேன் நான்.

‘நான் மேலநாடு! என்பெயர் கலைமகள், என் தங்கை இங்கு உள்ளாள், அவளைக் காண வந்தேன். கண்டதும் வேதனை கொண்டேன். என்னையும் அறியாமல் என விழிகள் நீரைப் ‘பெருக்குகின்ற’..... (கொஞ்சம் தயக்கம்)... அவளுக்கு உபசாரங்கள், இங்கு ஏராளமாக நடத்தப்படுகின்றன! படையல் போடுகிறார்கள்! அவள் மீது பதிகப்பாடுகிறார்கள்! பகதி காட்டுகிறார்கள்! அவ்வளவுதான்! திருப்திப்பட்டு விடுகிறார்கள்!’

‘கற்கில்லையாகப் பட்டிருக்கிறாள், என் தங்கை, இந்த பக்க தாக்கரால்! ஒவியச்சிறையில் ஆணை உட்பட்டிருக்கிறாள்

இந்த மக்களால் அவளாகக் கைகார்களை அசைக்க முடியாத அளவிற்குத் தலைகீழ் பட்டி விட்டிருக்கிறார்கள். கோபத்தோடு இருக்கிறார்கள். பத்தர்கள் மீது பாசம் காட்டுவதற்குப்பதில், பயங்கரமானச் சாபம் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். என்னப்போல, சுயேச்சை அளிக்கப்பட்டால் தான், அவள்தான் தெற்கும், மக்களிடமெல்லாம் நடமாடுவாள். அவள் அணுகுகிறதும் மக்களுக்குப் பயன்படும்.”

“என்னப்பார், எங்கெங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லுகிறேன். என மக்களையும் ஆசிரவதிக்கிறேன். அவர்களும் எனனை, தாங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலிலும் கண்டு களிக்கிறார்கள். என் எழிலும் ஆற்றலும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது.”

‘என் திறமையால் இங்கு வந்து இருக்கும், என் பல உருவங்களிலே ஒன்றான ரீரவி இயந்திரத்திற்கும், பூனை போட்டு மறிப்பிருக்களை, பொருந்தமா இது? இதனைப் பார்த்துப்பொழுது, என் தங்கையைச் சிறையில் தள்ளித் துன்புறுத்துவது போல, என்னையும் சிறைப்பிடித்து விடுவார்களோ என்று, எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது!’ என்னமோ மேலும் சொல்லுவதற்காகத் தயக்கம் காட்டுமபொழுது, ‘சாரி சாரி தேனா!’ என்றான் ஆபீஸ் பையன் திருக்கிட்டு எழுந்ததேன் நாத் காலியை விட்டு! தேடினான், ‘ஓட்டையை சாரி!’ என்றான் ஆபீஸ் பையன்!

உண்ணி உணவிலாத போது உடனூட்டத்திற்கு வழிசெய்யாது செய்யடி!

காட்டு மக்களின் உடனூட்ட நிலையைக் கவனித்ததற்கென உள் அலுவலராரிடம் காட்டு மக்கள், சிரப்பாக அரிசியை முக்கிய உணவாக உட்கொள்ளும் பக்கள் உடனூட்டம் தரவல்ல உணவு வகைகளை உண்ணுமாறு செய்தல் சலம். அல்லது அவர்களுடைய அரிசி உணவை ஊட்டமுள்ள உணவாக ஆக்கத்தக்க துணைப் பொருள்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும்” என்று கூறியுள்ளார்

காட்டில் இன்று மெழும் அரிசியைக் கஞ்சியாகக் காய்ச்சிக் குடிப்பதற்கே போதிய அளவு தரப்படவில்லை. இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் மக்கள் முழுவயிறு உணவு உண்டி வருடக் கணக்கில் வேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சி பீடத்திலுமாந்த பின், இதுவரை இன்றை வயிற்று உண்ணுவதற்கு அரிசியே வழங்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில் ஊட்டச் சத்துள்ள உணவுகளைத் தரவேண்டும்?

ஆனால் ஒன்றை மட்டும் டாக்டர் ராணின் முயற்சியினால் உடைப்பதற்கும், ஊட்ட உணவு ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், பிரசாரகர்கள், ஆராய்ச்சிக்காரர்கள், இடக்கம் என்ற பெயர் களுடன் நிலையங்கள் சில ஏற்படவும், சில பதவிகள் பெறவும் இடமேற்படலாம்.

இனி நடப்பவை

வக்கலக்குண்டு- வக்கலக்குண்டு க்கா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்புக் கூட்டம், 3-10-49 திங்கள் இரவு 8 மணிக்கு, தேமூர் ச. குழந்தைவேல் அவர்கள் கட்டையில் டைட் பெ. ம. தி. மு. கழகத்தில் ஆர்மன்சு தேமூர் தன் அனைவரும் வரும்படி தேமூர் ப. சாண சாமி அமைக்கிறார்

திராவிட முன்னேற்றக் கழக துவக்க விழாக்கூட்டங்கள்

16-10-49

- கோவை:— சி. என். அண்ணாதுரை, எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம், பெத்தாம்பாளையம் பழனிச்சாமி.
- திருச்சி:— இரா. நெடுஞ்செழியன், எஸ். அப்பாவு.
- விருதுநகர்:— என். வி. நடராசன், ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி.
- மதுரை:— என். ஜீவரத்தினம், டி. கே. சீனிவாசன்.
- துத்துக்குடி:— காஞ்சி. கல்யாணசுந்தரம், மு. கருணாநிதி.
- வேலூர்:— சி. பி. சிற்றரசு, கே. ஏ. மதியழகன்.
- குறிஞ்சிப்பாடி:— காஞ்சி. மணிமொழியார், இ. ர. இளம்வழுதி.
- தஞ்சை:— ச. வெ. கி. சம்பத், என். எஸ். இளங்கோ.
- காஞ்சிபுரம்:— கே. அன்பழகன், சத்தியவாணிமுத்து.
- திண்டுக்கல்:— எஸ். கே. சாமி, தங்கப்பழம்.

17-10-49

- சேலம்:— சி. என். அண்ணாதுரை, ஏ. சித்தையன்.
- கோயில்பட்டி:— காஞ்சி கல்யாணசுந்தரம், மு. கருணாநிதி.
- புதுக்கோட்டை:— என். எஸ். இளங்கோ, என். ஜீவரத்தினம்.
- மாவட்டம்:— ச. வி. கே. சம்பத், இ. ர. இளம்வழுதி, டி. கே. சீனிவாசன்.
- நீடுப்பந்தூர்:— (வ. ஆ.) கே. ஏ. மதியழகன், சி. பி. சிற்றரசு.

18-10-49

- உடுமலைப்பேட்டை:— சி. என். அண்ணாதுரை, எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம்.
- பட்டுக்கோட்டை:— என். வி. நடராசன், ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி, ச. வெ. கி. சம்பத்.
- திருவண்ணாமலை:— சி. பி. சிற்றரசு, கே. ஏ. மதியழகன்.

19-10-49

- பொன்மலை:— என். வி. நடராசன், ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி.

20-10-49

- விருதுநகர்:— என். வி. நடராசன், சி. முனுசாமி.

23-10-49

- வேலூர் (வ. ஆ.):— சி. என். அண்ணாதுரை, சி. பி. சிற்றரசு.

‘என் சாரி! ரிக்கா வண்டிக் காரணமாக பூசை போட்ட

ஆணை உட்பட்டிருக்கிறாள்

ஆணை உட்பட்டிருக்கிறாள்

